

Hjemmelen til pengeinstitutternes fremgangsmåde, er gældende rets § 13, stk. 2, i realrenteafgiftsloven. Forslaget går ud på at tilpasse sprogbrugen til virkeligheden, således at perioden fra 1. december til 30. november også i loven kaldes for afgiftsåret.

Til nr. 12 og 13

Det foreslås i realrenteafgiftslovens § 5 A at indføre rene risikoforsikringer som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 4. Herved fritages ikke-fradragsberettigede rene risikoforsikringer for realrenteafgift og sammenhængen mellem fradragsret og realrenteafgift understreges.

Til nr. 15, 16, 18, 21, 22, 23 og 27

Der er tale om redaktionelle ændringer som følger af den ændrede formulering af realrenteafgiftslovens § 8, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 16 og 18.

Til nr. 17

Ved den foreslåede ændring justeres det generelle overgangsfradrag, således at det direkte af bestemmelsen fremgår, hvilke hensættelser der indgår ved opgørelsen af fradraget.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger er overgangsfradraget fastsat som en brøk. Brøken skal udtrykke den del af de samlede passiver, der udgøres af forsikringstagernes opsparing fra før 1983, idet det er den hertil svarende del af afkastet, der skal fritages for afgift.

Efter de gældende bestemmelser er forsikringstagernes opsparing defineret via reserverne. Begrebet reserver har dog vist sig at være et unøjagtigt begreb. Endvidere er de regnskabsmæssige regler ændret, således at begrebet reserver i dag har en anden betydning end tidligere. Det foreslås derfor i en ny udformning af bestemmelsen mere nøjagtigt at definere, hvad der må karakteriseres som forsikringstagernes opsparing, og at definere dette i overensstemmelse med de nugældende regnskabsmæssige regler. Det foreslås således at omformulere tælleren i overgangsbrøken.

Det foreslås, at i de tilfælde, hvor overgangsfradraget beregnes på grundlag af de aktuelle hensættelser, skal kun livsforsikringshensættelserne eller pensionshensættelserne indgå i overgangsbrøkens tæller.

Livsforsikringshensættelserne er udtryk for værdien af livsforsikringsselskabets forsikringsaftaler. Pensionshensættelserne er tilsvarende udtryk for pensionskassens pensionsaftaler. Dvs. at der er tale om hensættelser til dækning af de aktuariemæssigt opgjorte forpligtelser over for de forsikrede.

Livsforsikrings- og pensionshensættelserne er en del af livsforsikringsselskabernes forsikringsmæssige hensættelser (pensionskassernes pensionsmæssige hensættelser). Også livsforsikringsselskabets erstatningshensættelser er en del af de forsikringsmæssige hensættelser. Erstatningshensættelserne er dog udtryk for hensættelser til dækning af forsikringsbegivenheder, der er indtrådt, men som endnu ikke er anmeldt eller udbetalt. Overgangsfradraget omfatter kun forsikringsaftaler, der stadig er virksomme, og ved overførslen af kapitalen fra livsforsikringshensættelserne til erstatningshensættelserne anses dette krav ikke for opfyldt, og den udgår af overgangsbrøkens tæller.

For så vidt angår livsforsikringsselskabers bonusudjævningshensættelser, er der tale om beløb, der er hensat til udjævning af bonusudlodninger over en flerårig periode. Der er dog ikke tale om aktuariemæssigt opgjorte hensættelser, der må anses for at udgøre en opgjort forpligtelse over for de forsikrede. På denne baggrund foreslås det, at disse hensættelser heller ikke indgår i overgangsbrøkens tæller.

Efter forslaget er der ikke mulighed for at lade egenkapitalposter indgå ved beregningen af overgangsfradraget. Dette må anses for at være i overensstemmelse med hensigten med overgangsfradraget, idet fradraget kun tilsigter at afgiftsfritage afkast af forsikringstagernes opsparing.

I mange tilfælde vil det stadig være 1982-reserven, der skal anvendes ved opgørelsen af overgangsfradraget. Det foreslås, at der i disse tilfælde skal tages udgangspunkt i præmiereserven med tillæg af en forholdsmæssig del af bonusfonden.

Præmiereserven er den tidligere regnskabsmæssige benævnelse af livsforsikringshensættelser og pensionshensættelser.

Bonusfonden eksisterer ikke i de nugældende regnskabsmæssige regler og kan ikke fuldt ud sammenlignes med bonusudjævningshensættelserne. Til forskel fra bonusudjævningshensættelserne indeholdt bonusfonden også fordelt bonus.

Idet bonusfonden også indeholdt fordelt bonus, og idet der er tale om en hensættelse, der er opgjort i 1982, og som derfor ikke længere kan påvirkes, foreslås det at bonusfonden kan medregnes i de tilfælde, hvor der ved beregningen af brøken skal anvendes 1982-tal.

Til nr. 19

På tilsvarende måde som ved det generelle overgangsfradrag i realrenteafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 1, foreslås det, at også overgangsfradraget for forsikrings- og pensionsaftaler med kommuner for disses tjenestemandspensionsforpligtelser skal beregnes på